

Kärrgruvan väst 2020-06-04

Vi fick precis plats med våra bilar på den lilla grusplätten som bildas där körvägen tar slut vid Blombergstorp. Efter en liten bit på skogsvägen kunde vi ansluta till och följa Sörmlandsleden förbi resterna av anläggningen kring Kärrgruvan. Arbetarbostaden från tidigt 1800-tal bestod av 8 spisrum. Vart och ett byggt för att rymma fyra personer. Då räknades nog inte barnen in som personer. Varje familj hade en egen jordkällare. Området var denna dag översållat av både blå och vita syréner. De gamla knotiga körsbärsträden hade blommat över. De livskraftiga liljorna var på god väg men ännu i knopp. Krutkällaren är den enda av alla byggnader som bevarats och renoverats. Det är kulturväxterna som kommer finnas kvar mycket längre som ett tecken på att människor levat och glatt sig åt skönhet trots ett hårt och slitsamt liv.

Efter fikat på Sörmlandsledens rastplats gjorde vi en avstickare upp för att se på resterna efter förra årets skogsbrand. Eftersom den största delen av det eldhärjade området redan var avverkad före branden så hade elden bränt mycket av markvegetationen. Stengrunden kom i dagen och hade på många ställen spruckit sönder. Blåbärsris hade redan börjat grönska på den brända marken enstaka björkar växte i skrevorna och ett stånd med svedjenäva hittade vi. Det syntes tydligt att granarna lättare blev lågornas rov medan närstående tallar hade svartbränd bark men fortfarande levde.